

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 48 (999)

Sestdien, 1957. g. 20. aprīlī

8. gads

UZVAROŠAIS ĻEŅINISMA KAROGS

22. aprīlī aprit astoņdesmit septiņi gadi, kopš dzimis Vladimirs Iljičs Ļeņins — Komunistiskās partijas organizators un vadonis, Padomju valsts dibinātājs, ģenialais revolucionārs un marksisma teoretīķis, visas pasaules darbaļaužu skolotājs un draugs.

Visā pasaulē nav vārda, kas vienkārša cilvēka sirdij būtu tuvāks un dārgāks nekā Ļeņina vārds. Visu savu dzīvi, visu savas cēlās sirds kvēli viņš ziedoja strādnieku un zemnieku atbrīvošanai no kapitāla jūga, jaunās, socialistiskās sabiedrības uzcelšanai. Viņš dziļi ticēja darbaļaužu radošajiem spēkiem, viņu spējām sagraut veco pasauli, varmācības un patvaļas pasauli, un uzcelt jauno, gaišo komunisma pasauli.

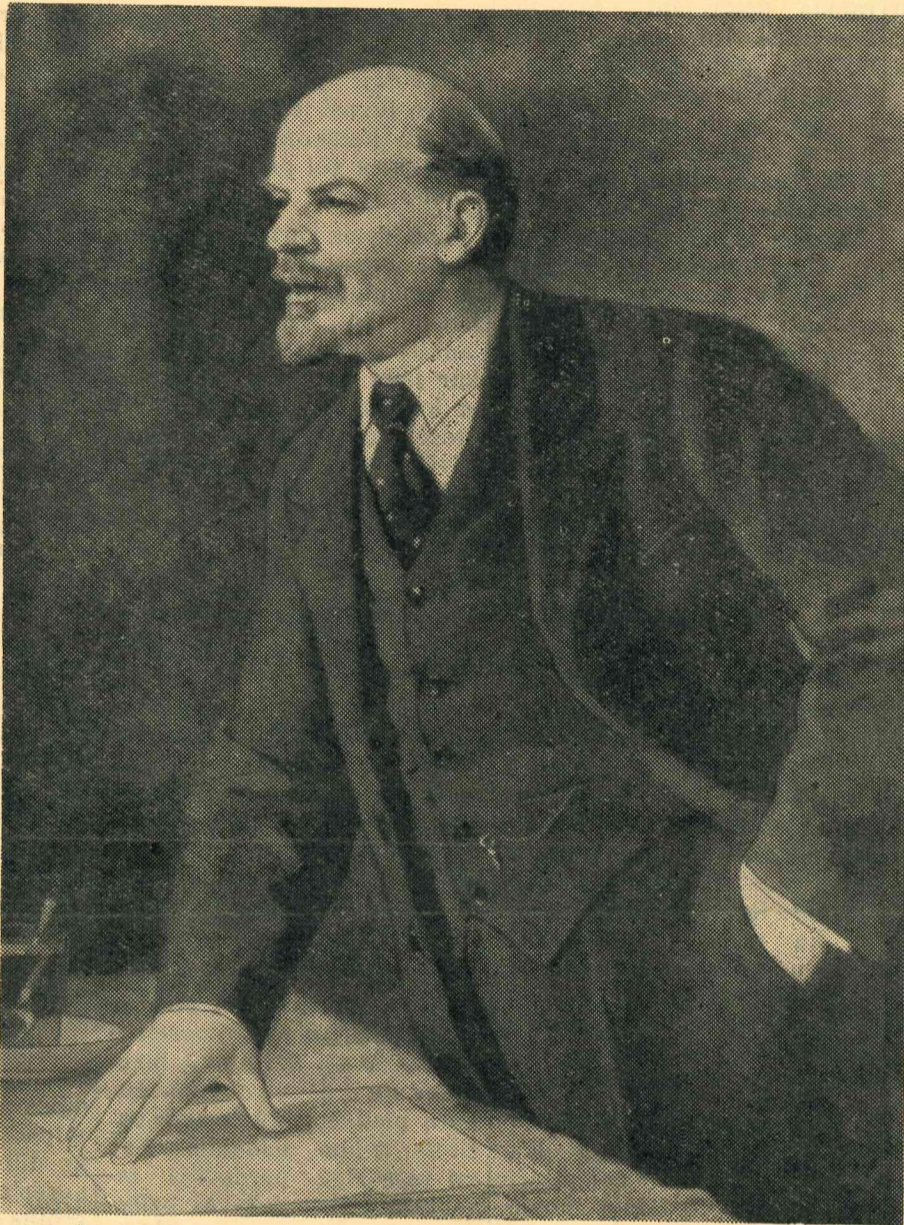
Ģenialais domātājs un zinātnieks V. I. Ļeņins ar savu gaišo skatu raudzījās nākotnē un redzēja Padomju valsts attīstības ceļus daudzus

gadu desmitus uz priekšu. Viņš zinātniski izstrādāja socialisma celšanas plānu PSR Savienībā, plānu, kurā ietilpa mūsu zemes socialistiskā industrializācija, lauku socialistiska pārveidošana, balstoties uz zemnieku saimniecību ražošanas kooperāciju, kā arī kultūras revolūciju. Mums, norādīja V. I. Ļeņins, ir viss nepieciešamais, lai izveidotu patiesām varenu un bagātu socialistisku lielvalsti.

Šādu lielvalsti arī izveidoja Ļeņina Komunistiskās partijas vadītā un iedvesmotā mūsu zemes varonīgā strādnieku šķira, darba zemniecība un progresīvā inteliģence.

Lielā Ļeņina nodibinātā Padomju valsts godam izturējusi visus vēsturiskos pārbaudījumus. Otro pasaules karu tā pabeidza, kļuvusi vēl stiprāka un varenāka, un tagad tā ir neizsīkstoša dzīvības spēka, varenas radošas enerģijas pilna.

V. I. Ļeņina 87. dzimšanas dienu padomju ļaudis atzīmē kā lielus visas tautas svētkus, parādot lielu politisku un darba aktivitāti, ko izraisījuši Komunistiskās partijas XX kongresa un tās Centralās Komitejas Plenuma lēmumi. Pilsētu un lau-

V. I. Ļeņins

ku darbaļaužu enerģija vērstā uz to, lai vēsturiski īsā laikā atrisinātu PSRS ekonomikas pamatuzdevumu — panākt un pārspēt visvairāk attīstītās kapitalistiskās zemes produkcijas ražošanā uz vienu iedzīvotāju. Padomju ļaudis dziļi tic, ka taisnība ir V. I. Ļeņinam, kas vienā no savām runām teica: „Mēs arī sasniegsim to, ka panāksim citas valstis tādā ātrumā, par kādu tās nav ne sapņojušas“ (Rakstu, 33. sēj., 345. lpp.).

Pašlaik mūsu zemē aizvien plašāk izvērsās socialistiskā sacensība par godu Lielā Oktobra 40. gadadienai. Tās mērķis ir pirms termiņa izpildīt sestās piecgades otrā gada plānu, vispilnīgāk izmantot socialistiskās ražošanas iespējas un rezerves. Darbaļaužu nemītīgi augošajā radošajā aktivitātē spilgti izpaužas padomju sabiedrības morāli politiskās vienotības lielais spēks. Šās sabiedrības pamatu veido nesatricināmā strādnieku un zemnieku savienība.

Padomju tauta lepojas ar to, ka mūsu zemē uzceltais socialismis ir visu uzvarošo Ļeņinisma ideju iemiesojums dzīvē. Mūsu tautā lepnumu

rada arī vēsturiskais fakts, kā Lielā Oktobra un Padomju lielvalsts izcilo panākumu ietekmē nepieredzēti plaši izvērsusies spēcīga tautu atbrīvošanās kustība visā pasaulē. Uz visiem laikiem imperialisma jūgu nometusi ģēnišu tauta, kas nostājusies uz jaunas, socialistiskās dzīves ceļa. Socialismu ceļ visu pārējo Eiropas un Azijas tautas demokrātijas valstu darbaļaudis. Nacionalās atbrīvošanās kustības triecienu ietekmē, kas kļūst arvien stiprāki, brūk imperialisma kolonālās sistēmas gadsimtiem vecie pamati.

Padomju valsts panākumi un visu socialistiskās noņemnes zemju varena spēku pieaugums apliecina Ļeņinisma diženumu, kam ir izšķiroša nozīme pasaules vēstures gaitā. Ļeņina darbs ir nemirstīgs. Lielā Ļeņina tēls, viņa gaišās idejas dzīvo visas pasaules darbaļaužu sirdīs un iedvesmo viņus cīņai par jaunu dzīvi, par demokrātiju, par socialismu.

Stipra savā uzticībā marksismam-ļeņinismam un nesatricināma savu rindu vienotībā, Komunistiskā partija droši ved mūsu zemi pa Ļeņina norādīto ceļu.

Lielo cīņu dalībnieki
* stāsta *

Es redzēju Vladimiru Iljiču

1917. gada februara revolūcija bija notikusi. Krievijas strādnieki un bolševiki bija pirmie pasaulē, kas gāza kapitalistu un cara varu, pārrāva imperialistu fronti un radīja strādnieku un zaldātu padomes.

Toreiz es strādāju Petrogradā Preisa vīļu fabrikā. Arī es kopā ar fabrikas strādniekiem piedalījās daudzos šī gada trauksmainajos notikumos.

Atceros, pēc cara gāšanas, visi gaidījām kara izbeigšanos. Gribējām saņemt zemi, prasījām veikt izšķirošus pasākumus cīņā pret sabrukumu. Pagaidu valdība pat negribēja dzirdēt par tautas taisnīgajām prasībām, ne tikai tās izpildīt. Auga tautas neapmierinātība pret Pagaidu valdību. Mēs vēl ciešāk saņņaudzām rokās ieročus, lai revolūcijas otrā posmā gūtu uzvaru.

Visa strādnieku Petrograda gaidīja atgriešanos no emigrācijas savu revolūcijas vadoni—Ļeņinu. Mums, Preisa fabrikas strādniekiem, 3. aprīlī paziņoja, ka šodien atbraukšot Ļeņins, lai izvēlot delegatus un ierodoties Somijas stacijā. Arī es, kā delegats kopā ar biedriem ieradāmies stacijā. Stacijas laukums un tam piegulošās

ielas bija pārpildītas ar strādniekiem, kareivjiem, matrožiem. Augstu pār galvām plīvoja revolūcijas asinīs krāsojušies sarkanie karogi.

Pienāca vilciens jau tuvu pie pusnakts. Kā šodien vēl ausīs skan neapraktāmā sajūsma, kāda pārņēma sapulcējušās masas, kad ieraudzījām Ļeņinu. Viens nepārtraukts „urrā“ saucieni skanēja gaisā, kad Ļeņins tuvojās bruņu automobilim. Atceros mūsu lielā Ļeņina no bruņu automobiļa teiktās runas nobeiguma vārdus: „Lai dzīvo socialistiskā revolūcija!“

Nekad neaizmirsīšu šo pirmo tikšanos, kā neaizmirsām Ļeņina vārdus Oktobra revolūcijas dienās, kā neaizmirsām Ļeņina vārdus pilsoņkara frontēs, cīņā pret interventiem, pār Padomju varu.

Neaizmirstamas man ir revolūcijas gada dienas, neaizmirstamas tāpēc, ka es redzēju Ļeņinu, neaizmirstamas tāpēc, ka šajās dienās es kļuva Ļeņina partijas biedrs, tās partijas biedrs, kura 40 gados radījusi mūsu padomju valsti, kura trauksmainā solī ved mūsu tautu uz Ļeņina iecerēto komunismu.

R. Greile,
PSKP biedrs no 1917. gada

Rūpniecības vadības pārorganizēšana veicinās uzņēmumu attīstību

16. aprīlī Līvānu kūdras fabrikas kūdrinieki apsprieda N. S. Čruščova referāta tezes par celtniecības un rūpniecības vadības uzlabošanu.

Sapulcējušos tuvāk ar tezēm iepazīstināja kūdras fabrikas direktors b. Lavrins. Viņš atzīmēja, cik svarīgi un aktuāli ir pasākumi, kas jāveic rūpniecības vadības pārorganizēšanā. Tā atļaus visā pilnībā izmantot esošās iespējas rūpniecības tālākā attīstībā.

Patreiz pastāvošā rūpniecības vadības kāppveida sistēma apgrūtinā ātri un savlaicīgi izšķirt daudzus ražošanas jautājumus un rada nevajadzīgus papīra plūdus.

— Vairāk kā skaidrs, ka visu kūdras ražošanas uzņēmumu pakļaušana vienam vadošam organam ir nepieciešama, — teica b. Lavrins.

Uzstājoties debatēs, kūdras fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretars b. Lukjanovs norādīja, ka trūkumi, par kuriem iet runa b. Čruščova referātā, sevišķi jūtami uzņēmumu materiāli tehniskā apgādē. Tas rodas sakarā ar saskaldītajām daudzajām apgādes organizācijām. Tāpēc arī tās lietderīgi un nepieciešams apvienot.

Kūdras fabrikas inženieris b. Malichins runāja par to, ka partijas un valdības priekšlikumi par rūpniecības vadības pārorganizēšanu katrā ziņā atbrīvos ceļus un dos nesalīdzināmi lielākas iespējas kuriņām rūpniecības straujai attīstībai.

Par to pašu runāja un iepriekš teikto atbalstīja cecha vadītājs b. Ancāns, iecirkņa vadītājs b. Galvāns un vairāki citi kūdras fabrikas darbinieki.

R. Lācis

Ceļ pienu izslaukumus

Plaši izvēršusies socialistiskā sacensība par pienu izslaukumu kāpinājumu Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza slaucēju vidū. Lai tiešām gūtu panākumus, slaucējas uzlabojušas govju kopšanu un barošanu. Rezultatīvi pienu izslaukums pa kolchozu martā, salīdzinot ar šo pašu periodu 1956. gadā, pieaudzis par 4351 kg.

Nesen notikušajā slaucēju sanāksmē rezumēja socialistiskās sacensības gaitu. Pirmajā vietā izvirzījusies slaucēja Antopina Sproģe, kura izslaukuma mēneša plānu izpildījusi par 608 procentiem. No viņas neatpaliek arī slaucēja Emīlija Ancāne, izpildot mēneša plānu par 607 procentiem.

Labi strādājušas slaucējas Anna Briška, Tekla Ručevska, Rozālija Mālniece, Anna Unterkichere un citas. Labākā kolchoza slaucēja Antopina Sproģe saņēma ceļojošo vimpeli un naudas premiju.

Labākus rezultātus kolchozs gribēja sagaidīt no slaucējas Zinaidas Skrūzmanes, kura mēneša izslaukuma plānu izpildījusi tikai par 90 procentiem.

Lai panāktu vēl krasāku pienu izslaukumu kāpinājumu, slaucējas un valde nolēma regulāri katrai govij izbarot paredzēto sāls un kaulu miltu devu, spēkbarību turēt kolchoza noliktavā nevis slaucēju mājās, savest kārtībā izslaukumu žurnālus.

J. Spulis

Sikas kūdras fabrikas nodot rajona rūpniecības kombinātam

Jautājumi, kurus izvirzīja partija un valdība par rūpniecības un celtniecības vadīšanas organizācijas uzlabošanu, dziļi interesē arī mūs, Līvānu rajona vietējās rūpniecības darbiniekus. Visi piekritam tam, ka pārvaldes šķēršļi starp rūpniecības uzņēmumiem ir jānovērš un ka rūpniecības kombināti jāvada vietējām darbaļaužu deputātu Padomēm. Taču jāpādomā arī tālāk un tieši par lietderību kūdras fabrikas pievienot rūpniecībai, kuras iegūst kūdru tieši rajona vajadzībām. Kūdras fabrikas, kurām bruto ražošanas plāns ir mazāks nekā atsevišķiem rūpniecības cehiem, būtu lietderīgi tās apvienot.

Lūk, piemēram, Līvānu rajonā ir kūdras fabrika, kura pakļauta LPSR Vietējās un Kurināmās rūpniecības ministrijai. Kūdras ražošanas brutto plāns mazāks pat par rūpniecībai ietilpstošās stikla fabrikas ražošanas plānu. Kūdras fabrika visu saražoto kurināmo kūdru nodod blakus esošajam rūpniecībai, lai pēdējais to realizē rajona iestādēm, uzņēmumiem un iedzīvotājiem, kā arī rūpniecībai cehu patēriņam.

Ir gadījumi, kad rūpniecībai šo kūdru nemaz nav tik viegli dabūt, tāpēc ka kūdras fabrika vada trests, kas atrodas Rīgā. Bet, kā redzams, dažiem tresta, kā arī kūdras fabrikas darbiniekiem nav ne silts, ne auksts, ka kūdra savlaicīgi netiek pie patērētāja, ka iedzīvotāji bez kurināmā salst. Ir gadījumi, ka kurināmā trūkums traucē uzņēmumu normalu darbu. No

otras puses kūdras fabrikai „Līvāni” bieži uzrēķina nav naudas strādnieku darba algu izmaksai, kas daudzārt atkarīgas no nelielas kūdras fabrikas specifikācijas. Tajā pašā laikā rūpniecībai uzrēķina ir brīva nauda.

Līdzīgi ir arī ar jēlvielas materiāliem un iekārtu. Viena trūkst kūdras fabrikā, otra — rūpniecībai, bet saņem vai iedot vienu vai otru materiālu, direktoriem ne vienmēr ir tiesības. Rezultatīvi iznāk: — pats neēdu un citam nedodu.

Mums, rajona rūpniecības darbiniekiem, ir vienas domas rajona darbaļaužu apkalpošanas labā, kā arī rūpniecībai un sīko kūdras fabrikas darba uzlabošanai — apvienot šos divus uzņēmumus vienā rūpniecības kombinācijā ar vienotu vadību un noslēgtu bilanci.

Presē ne vienu reizi vien bija pacelts jautājums par uzņēmumu direktoru tiesību paplašināšanu. Dīemžēl, īstenībā šis jautājums vēl nav izlemts. Bet tas bieži bremzē mērķtiecīgu direktoru iniciatīvu, izsāuc tehnisko dīkstāvi uzņēmumā un tanī pašā laikā pazemina uzņēmuma vadītāja atbildību par viņam uzticēto pienākumu.

Tādā veidā jautājumi, kuri nav paredzēti instrukcijā, bieži paliek neizlemti.

Patī pieredze rāda, ka direktoru tiesību paplašināšana ir nepieciešama štatu komplektācijas un darba apmaksas, ražošanas asortimenta, apgādes, darba algas fondu racionalas izmantošanas jautājumos un citur.

F. Jurinovs,
rūpniecības kombināta direktors

No tiesas zāles

Likuma pārkāpēji sodīti

Divi brāļi — Vitālijs un Alfons Priekuļi, vēl pavisam jauni. Nesen viņi sasnieguši pilngadību — 18 gadus, bet jau nostājušies uz pārkāpumu un pat noziegumu ceļu. Bez noteiktas nodarbošanās un dzīves vietas abi klaiņoja pa mūsu, Krustpils un Preiļu rajoniem, izdarot zādzības un laupīšanas.

Šinīs dienās Līvānu rajona tautas tiesa izskatīja vēl vienu abu brāļu izdarītu smagu

noziegumu. Pārgērbusies sieviešu drēbēs, viņi ielauzušies Maļenkova vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieces S. dzīvoklī, un piedraudot ar nazi, paņēmuši bājanu. Te tad arī abu noziedznieku noziegumi izbeidzās.

Tautas tiesa piesprieda abiem brāļiem bargu sodu — Alfonam brīvības atņemšanu uz 17 gadiem un Vitālijam — 15 gadiem. Abi noziedznieki ievietoti cietumā.

R. Ivanovs

Apmierināt iedzīvotāju prasības

Daudzi rajona iedzīvotāji raksta mūsu rajona laikrakstam, rajona izpildu komitejai, raksta tirdzniecības veikalos sūdzību un ierosinājumu grāmatās savus ierosinājumus un prasības, no kurām izriet viens — joprojām rajona tirdzniecības tīkls nepmierina iedzīvotāju pieaugošās prasības pēc rūpniecības un lauksaimniecības izstrādājumu precēm. Vai stāvoklis arvien uzlabojas? Vai rajona patērētāju biedrība nodrošina tirdzniecības uzlabošanu proporcionali sestās piegādes uzdevumu izpildei rūpniecībā un lauksaimniecībā? Nē, šodien vēl nenodrošina. Tā nekust ne no vietas. Joprojām vēl daudzos lauku veikalos kā kolchozos „Uzvara”, „Dzimitene”, „Strauts”, Rauniešos norāk pat līdz tam, ka nav dabūjams nopirkt sāls, papirosi, sērskociņi, petroleja un daudzas citas ikdienas nepieciešamās preces, bet šīs preces pietiekošā daudzumā ir patērētāju biedrības noliktavās Līvānos.

Rajona veikalos nav dabūjama dažāda veida kaļamā

dzelzs, degviela, automašīnu riepas, ratu riteni un to centra ielikteņi, un šāds stāvoklis nemaz neuztrauc patērētāju biedrības vadību. Vēl vairāk — rajonā tirdzniecība netiek vispaplašināta, bet gan sašaurināta. Piemēram, jau trīs mēnešus Ļepina vārdā nosauktajā kolchozā slēgts veikals un iedzīvotājiem jāstaigā 10—12 km, lai nopirktu ikdienas nepieciešamās preces.

Kolchozu „Latgales zieds” un Molotova vārdā nosauktā iedzīvotāji jau neskaitāmas reizes lūguši iekārtot veikalus šo kolchozu teritorijās. Jautājums vēl palicis neatrisināts.

Ļoti zema arī tirdzniecības kultūra. Ko gan citu kā neuzmanību pret pircējiem liecina tas, ka pilsētas un lauku veikalos tieši tā daļa, kur jāiet pircējam, piekrauta ar kastēm, mucām un citām precēm un tukšo taru. Pieci cilvēki tik tikko iespējams veikalā, plēš drēbes uz kastu naglām un stīpām, bar veikalvedī.

Ne pirmo reizi jārūnā par pienu un tā produktu normas tirdzniecības organizēšanu pilsētā, jo pienu Līvānu pienotava tirdzniecības tīklam var dot pietiekošā daudzumā.

Cilvēku dzīves apstākļi un to pilnīga nodrošināšana ar ikdienas dzīvei visu nepieciešamo nav atdalāma no politikas un tautsaimniecības. Ja cilvēkiem labāki darba un dzīves apstākļi, tad ražīgāk viņi strādās, vairāk un kvalitatīvākas ražos materiālus vērtības.

Tāpēc rajona patērētāju biedrībai (vadītājs b. Antonovs), rajona rūpniecības kombinātam (direktors b. Jurinovs), komunālo uzņēmumu kombinātam (vadītājs b. Jablonskis) vairāk uzmanības jāvelti trūkumu novēršanai iedzīvotāju apkalpojošos uzņēmumos, veikalos, darbnīcās un citur.

Iedzīvotāju augošās prasības jāapmierina kā pilsētā, tā laukos.

A. Jeromins,
rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks

Reida materiāli

Vadītāji mainās, bet trūkumi darbā paliek

17. aprīlī Līvānu sanitari-epidemioloģiskās stacijas un mūsu redakcijas pārstāvji pārbaudīja sanitari-higieniskos apstākļus Līvānu patērētāju biedrības veikalos un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos. Reida materiāli liecina, ka mūsu tirdzniecības tīklā uz šodien ir daudz, ļoti daudz trūkumu un daļa no tiem ir tikai tāpēc, ka daudzi tirdzniecības vadītāji nolaidīgi veic savus pienākumus.

Kad ieejam Līvānu ēdnīcas bufetē № 2 (pie tirgus laukuma), acīs krīt neiepriecinoša aina. Telpā, kur novietoti galdīņi, divās lielās grēdās sakrautas ap divas mašīnas alus, bet aiz pārdevēja letes vēl trešā grēda ar vīnu un degvīnu. Viss tas rada iespaidu, it kā te nebūtu vis bufete, bet gan noliktava. Bufetē nav virtuves galdīņa, kur novietot tīros traukus un galda piederumus. Tie stāv kopā ar netīrajiem traukiem.

Bufetes virtuvē nav ventilācijas, nav produktu noliktavas, vai ledus skapja. Nākošai dienai atstātie produkti bojājas. Virtuvei blakus esošajā telpā, kur glabājas produkti, nav nepieciešamo skapiņu un galdīņu, kur novietot produktus. Tie stāv vienā kaudzē uz galda. Vairāk kā antisantari apstākļi ir kopējā bufetes un maizes ceptuves pagalmā. Vienā stūrī liela atkritumu kaudze. Pusotra metra attālumā aka, no kuras ņem ūdeni kā maizes ceptuvei, tā arī bufetei. Akas vāks nenoslēgts. Desmit metru attālumā atēja,

kur vienā nodalījumā grīdā caurums tūlīt aiz durvīm. Te cilvēks var kāju nolauzt. Kā viens, tā otrs nodalījums netīrs acīm redzot jau no gada sākuma. Viss pagalmā ož pēc kanalizācijas novadgrāvja un tas viss blakus maizes ceptuvei un bufetei.

Nav kārtības veikalā № 4 (vadītāja b. Skrinda). Arī te veikala apgādātāji pusveikala aizkrāvuši ar alus, limonades un degvīna kastēm, kuru pietikšot, kā izsakās vadītāja, trijām nedēļām. Nav arī vajadzīgā pārdevēja inventāra: siļķes, ķilavas uzliktas tieši uz letes, bez šķīvīšiem. Šaurajā 4 kvadrātmetri lielajā laukumā saspiedušies pircēji ar elkoņiem tās grūsta pa letes virsu.

Neiepriecinoša aina ir arī veikala № 6 maizes nodaļā. Plauktiem, kur novieto maizi, nav aizmugures sienas. Maizes klaipi saskaras ar apmetumu. Vēl vairāk — apmetums izbīzījis un ja te rīkojas ar maizes klaipiem kā ar malkas pagalmā, saprotams, apmetums birst uz maizes.

Kā šajā veikalā, tā arī patērētāju biedrības pārtikas preču noliktavā (vadītājs b. Svarinskis) produkti, kā makaronu un putrainu maizi tiek novietoti tieši uz cementa grīdas un pieskaras mitrajām mūra sienām. Koka redelītes, kas domātas izlietošanai kā palikteņi zem precēm, netiek pielietoti. Tie izmētāti pa telpas stūriem.

Tāpat kā jau minētajā, tā arī otrajā maizes ceptuvē ļoti daudz nekārtību. Arī šeit

ūdens tiek ņemts no akas, kas atrodas nepieļaujamos antisantaros apstākļos. Tā nav nosepta, akas grodi vienā pusē izbīzījis un paceļas virs zemes tikai 20 cm augstumā, akas apkārtne dubji līdz ceļiem, atkritumi. Tajā nosēstas no spirta rūpniecības dūmeņa nākošie sodrēji. Ne labāks stāvoklis arī ceptuves ceļā. Sienas nokvēpušas, nav ventilācijas. Tajā laikā, kad no krāsns tiek ņemtas arā ogles un dzēsti pagaļgali, telpa pieplūst ar sodrējiem un dūmiem kā pirtī. Viss tas nosēstas uz maizes. Rada ļoti grūtas darba apstākļus strādniekiem. Telpa, kur glabājas milti, ir mitra. Pa sienām tek mitrums. Miltu maisi, piespiesti pie šīm sienām, mirkst. Un, ja tiem jāstāv nedēļu, kā tas gadās bieži, tad tie var sākt pelēt. Noliktavas logam viena rūte izsista, pa kuru uz miltu maisiem var nokļūt gan lietus ūdens, gan putekļi.

Sanitari-epidemioloģiskā stacija par sanitāro noteikumu neievērošanu veikalos un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos, sastādīja aktus un noteica laiku trūkumu novēršanai. Turpmāk visi tirdzniecības darbinieki un vadītāji tiek brīdināti, ja viņu pakļautajos veikalos un sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumos tiks pīlaisti līdzīgi sanitāro noteikumu pārkāpumu gadījumi — vainīgie tiks saukti pie atbildības. Nedrīkst spēlēties ar iedzīvotāju veselību. Tas jāievēro visiem.

E. Priede,
M. Celmiņa,
A. Birzāks

VAI JŪS ZINĀT, ka

... 1956. gadā Latvijas elektrostacijas izstrādāja 1065 miljonus kilovatstundu elektroenerģijas — 4 reizes vairāk nekā pirms kara.

... tagad republikā strādā 4080 ārstu, tas ir pāri par

divām reizēm vairāk nekā pirms kara.

... Medicīnas institūts pērn vien deva republikai 188 speciālistus ar augstāko medicīnisko izglītību. Aizpērn institūtu beidza 125 ārsti.

... padomju varas laikā mūsu republikas kurortu, sanatoriju un dziedniecības iestāžu tīkls paplašinājies astoņas reizes. 1956. gadā Rīgas Jūrmalā vien atpūtās 100 tūkstoš cilvēku.

(LTA)

Redaktore H. JEROFEJEVA